

[Hanne Budtz.]

misk sanering, der simpelt hen består i, at man flytter nogle af udgifterne fra filmsfonden over til ministeriets almindelige budget og derefter tager nye opgaver ind under filmsfonden, altså henholdsvis forslaget om at bruge nogle af pengene til filmsuddannelse og bemærkningen om, at der kan overføres yderligere 100.000 kr. til ministeriet for kulturelle anliggender. Det er en underlig rokering frem og tilbage, og det giver ikke noget klart billede af det hele. Lad os afskaffe denne filmsfond og få hele regnskabet over på ministeriets budget; det vil give et mere åbent og reelt billede af systemet, og man ville i hvert fald undgå nogen administration.

Altså — alt i alt er der i forhold til den gældende lov ændringer, som vi synes om, og ændringer, som vi ikke synes om, men det er jo detailspørgsmål. Det moderne syn på dansk biografteater, som jeg havde forventet ikke mindst efter den højtærede ministers bemærkninger i fremsættelses-talen om tilliden til folks ønsker og krav om en høj filmstandard, har ikke som ventet givet sig udslag i nogle større nyheder.

Vi vil i hvert fald nu være med til at se på lovforslaget i det udvalg, der bliver ned-sat.

Helge Larsen: Det ærede medlem fru Hanne Budtz var skuffet over, at der ikke var så mange nyskabelser i dette forslag til ny biograflov, og nævnte specielt spørgs-målet om bevillingssystemet og filmsfonden; jeg skal gøre et par bemærkninger om disse to spørgsmål senere, men jeg skal gerne på den foranledning straks sige, at det forekommer mig, man overser en efter min vurdering ganske væsentlig ændring i dette forslag til biograflov, en ændring, som jeg vil karakterisere på den måde, at det nu klarere end af den tidligere lov fremgår, at filmen er en kunstnerisk skaben, og at lovgivningen skal indrettes derefter.

Når jeg siger dette, er det også på baggrund af tidligere biograflove, hvor den op-

fattelse jo var mere eller mindre tydeligt udtrykt, at filmen var noget nymodens og i visse tilfælde noget umoralsk kram, som man skulle have meget nøje kontrol med, og man skulle samtidig — som noget meget væsentligt — sørge for, at filmen blev anvendt i oplysningens tjeneste. Det går igen i den gamle biograflov af 1938 på forskellige steder, noget tydeligere i ældre love, og det fremgik ganske tydeligt af den gamle lovs bestemmelse om filmsrådets sammensætning. Det forekommer mig, at der i de ændringer, som nu foreslås, er en langt større forståelse af, at filmen er en selvstændig kunstart, som skal have en lovgivning, der svarer dertil, og at man ved siden deraf også kan anvende filmen oplysende, til undervisningsbrug.

Jeg kunne ønske denne sondring endnu tydeligere udtrykt i loven. Det fremgår jo ganske klart af den nyordning, der nu foreslås vedrørende filmsrådet, at dette råd nu får en sammensætning, som gør, at det virkelig kan blive det kunstnerisk vurderende og kunstnerisk rådgivende organ, som det er rigtigt at have. Det var det gamle filmsråd ikke; men jeg skal i øvrigt ikke fremsætte kritiske bemærkninger om dette filmsråd, for det havde efter loven af 1938 fået tildelt en opgave, som det var umuligt at løse.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt ved siden af filmsrådet at oprette et biografråd, men det er et af de spørgsmål, som vil egne sig til behandling i udvalget, hvor vi må have nærmere oplysning om, hvilke opgaver biografrådet egentlig skal have.

Jeg vil gerne give tilslutning til det, der allerede er sagt af andre ordførere om statens filmcentral og om nødvendigheden af en kortfilmsproduktion og om udbygningen af denne produktion. Det er vel de to områder, som i ganske særlig grad hører ind under det, der kan betegnes som det oplysende område inden for filmens virksomhed. Jeg er klar over, at det er et overordentlig vigtigt område, og jeg vil også være glad